

get Slags" skulde bortfalde, er væsentligt blot begrundet i, at man har meent, at disse Udtryk være mindre correcte, da der dog maaffee kunde være Arbejde, som Nogle af de Personer, som ere henhørte under 2den Classe, kunde udføre. De Forandringer, vi have foreslaaet, ere væsentlig begrundede i de Lagers Skjøn, med hvilke Udvalget har raadført sig, men de ere dog af den Betskaffen, at de selv for den, der ikke er lægekundig, synes at have noget Naturligt ved sig, idet navnlig det at have mistet Tømmersingrene vistnok maa ansees som en mere væsentlig Hindring ved Gaandens Brug, end Tabet af nogen enkelt af de andre Fingre, ligesom ogsaa den er særdeles ilde faren, som hidtil hørte under Slutningen af 4de Classe, men som vi have foreslaaet at overføre til 3die Classe. Det Specielle vil forøvrigt fremgaae af Komiteebetænkningen, og jeg finder derfor for Diebliffet ikke videre Anledning til at udtale mig.

Schærning: Til den foreliggende § 7 har jeg, som det vil sees, stillet en Deel Ændringsforslag, og jeg kommer her ind paa et meget vanskeligt Gebeet. Den ærede Ordfører har sagt, at Udvalget har raadført sig med mange Læger, og det kan jeg ikke nægte; det har jeg kunnet see, men det har upaatviveligt raadført sig med for mange Læger, det har givet sig ved disse forskjellige Bestemmelser i Lægernes Bold. Lægerne, kan man see her, have mere spurgt efter hvordan de fandt Patienten, end hvorledes de virkelig sandt ham at være en Krigsvansør; denne Definition har ikke staaet saa skarpt for dem, det ville vi kunne faae at see denne Lov igjennem, og derfor gjør det mig ondt, at vi ikke ere komne til at behandle § 1 forst. Denne Lov forblander i det Hele taget to ganske forskjellige Ting, den Bantørhed eller den Tilstand, hvori en Mand kommer ved Sygdom af Marsager, som man paa ingen Maade med Bestemthed kan sige have deres Oprindelse fra Krigen, og den derimod, hvori en Mand kommer ved virkelig at blive saaret, ved virkelig at lide Brøst paa sin Helbred ved Krigsbegivenhederne. Jeg troer, at naar man vil gjøre en Lov af denne Art fuldstændig og rigtig og sikker, saa skal man holde sig hertil; vil man, hvilket kan være

meget billigt, ogsaa give nogen Understøttelse til dem, der ere blevne syge, saa er det ikke alene dem, der blive syge i Krigen, men saa maa det ogsaa være dem, som ellers ved Sygdom, naar de forøvrigt ere i den offentlige Tjeneste, blive gjorte uskikkede eller mindre skikede til senere Erhverv, men dette hører meget mere ind under en Pensionslov i Almindelighed, end det paa nogen Maade kan komme ind under en Invalidelov. Det er fra denne Anskuelse, at jeg er gaaet ud. Der er desuden en anden Anskuelse, som ogsaa har bragt mig til at forandre den Begrændsning, som her har fundet Sted ved Klasserne. Man vil see ved et senere Ændringsforslag, at jeg gaaer løs paa, først med megen Omhu at komme til at sætte en Mand fast for Livstid ind i en lavere Classe, men derimod kun forelobig at sætte ham ind i en højere Classe, idet man dog for Livstid har sikret ham en Understøttelse i den lavere Classe. Naar man gaaer ud fra dette Hensyn, saa troer jeg, at man ikke skal sætte Begrændsningen for de lavere Classer for omfattende, man skal blive staende ved snevrere Begrændsninger og ved mere skarpt affaarne Begrændsninger, saaledes at man med større Lethed kan komme til at tilstikke en Mand en livsvarig Understøttelse og skaffe ham aarviis en højere Understøttelse; derved giver man ham meget mere Tilfredshed, han kan, støttende sig paa det, som bliver hans livsvarige Understøttelse, og som aldrig kan tages fra ham, indrette sig, og indrette sig med langt større Sikkerhed, end om man gav ham det aarviis uden at han vidste, om han kunde blive staaende derpaa for bestandig, eller om han senere maatte flyttes ned. Naar han saaledes i det første Diebliff er blevet begrændset i sine Forhaabninger, men dog hjulpet frem saalænge hans Stilling er mindre heldig, saalænge han ikke endnu har levet sig nogenlunde ind i den ulykkelige Forfatning, hvori han ved Krigsbegivenhederne er kommen, saa vil han, troer jeg, være meget bedre faren. Det er dette, der har bevæget mig til, at forandre Begrændsningerne og gjøre dem noget skarpere, noget sikrere og lettere at erkende, selv for dem, der ikke ere Læger.

Fenger: Jeg maa bede Thinget undskyld, at jeg kommer til at opholde det noget med